

DE DOOP MET DE HEILIGE GEEST HJM Sales, 08-01-2017

Geliefde broeders en zusters, de doop, cq. vervulling met de Heilige Geest is geweldig kostbaar. Zó kostbaar en in Gods ogen onontbeerlijk, dat Jezus vlak voor Zijn hemelvaart aan Zijn discipelen opdroeg om, voordat zij aan hun taak als Zijn getuigen zouden beginnen, in Jeruzalem te wachten tótdat zij waren aangedaan met Kracht uit de hoogte, d.w.z. met Gods Geest zouden zijn vervuld. Lees in dit verband Joh. 14:26; 15:26; 16:7; Luk. 24:46-49; Hand. 1:4-5; 2:1-4. Het hoorbare (zichtbare) teken van deze vervulling is het spreken in tongen. Ik hoop dat deze preek ons overtuigt, dat wij Gods Geest absoluut nodig hebben.

Want er zijn nogal wat christenen die menen, dat zij de doop en vervulling met de Heilige Geest niet nodig hebben. Althans zij strekken zich niet naar deze grote zegen uit. Omdat dit a) iets voor toén zou zijn, twintig eeuwen geleden, teneinde de verbreiding van het Evangelie en de stichting van de Gemeente een goede start te geven! Omdat zij b) door de wedergeboorte reeds meteen in Gods Geest zouden zijn gedoopt. Beide argumenten zijn onjuist. Het drinken van een glas fris water is ook niet te vergelijken met het nemen van een bad in een tintelend fris, helder bergmeer.

Inderdaad ontvangen wij bij de wedergeboorte Gods Geest in ons. Want wij worden immers door Gods Woord en Geest wedergeboren (Joh. 3:3-5; 1 Joh. 5:6-8). NB. “water” staat in de bijbel niet alleen voor de dood, maar bovenal voor het Woord van God onder leiding van Gods Geest (Efez. 5:26). Door het horen van Gods Woord ontvangen wij geloof in Jezus (Luk. 24:45; Rom. 10:17). Door Gods Woord worden wij dan wedergeboren (Jak. 1:18; 1 Petr. 1:23), waarbij wij Gods levendmakende Adem, d.w.z. Zijn Geest, in ons ontvangen (Joh. 20:22). Gods Woord en Geest maken ons levend.

Het ontvangen van de Geest door het inblazen van Zijn Adem bij de wedergeboorte mogen we vergelijken met het drinken van dat glas koel, fris water. Wij léven nu geestelijk en zijn verkwikt. We zijn Gods kinderen geworden. Echter de doop met de Heilige Geest doet ons als het ware zwemmen in tintelend fris, helder water. Dan hebben wij niet alleen de Geest van wedergeboorte in ons, maar wij zijn volledig ondergedompeld in de Heilige Geest. Wedergeboorte maakt ons nieuwe schepselen. Wij hebben nieuw leven ontvangen en zijn nu zo blij, dankbaar, vurig en krachtig. In een woord: geweldig! De doop met Gods Geest doet daar vervolgens een grote schep bovenop. Zo groot, dat er geen woorden zijn om het te beschrijven. Zo groot dat door het Geestesvuur ánderen tot bekering komen. Op de grote Pinksterdag in Hand. 2 kwamen liefst drieduizend mensen tot bekering. In voorgaande zin moeten we Titus 3:5 lezen: *“Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;”*

Ik vraag mij daarom af hoé sommigen Gods Woord, de bijbel, lezen. Lezen zij nooit Hand. 19:1-7 waar Paulus twaalf discipelen, dus wedergeborenen uit Woord én Geest, uit Efeze ontmoette. Precies twaalf discipelen is symbolisch (getal van goddelijke ordening en volheid) en duidt op állen, die tot bekering zullen komen. Hij vroeg hen: *“Hebben jullie de Heilige Geest ontvangen toen jullie tot geloof kwamen?”* Nee, dat hadden ze niet! Het bleek dat zij ook de waterdoop nog niet hadden ondergaan. Aansluitend werden ze gedoopt in water en Paulus legde hun de handen op en zij werden ook met de Geest gedoopt en spraken in vreemde tongen. Waarom ontvingen zij meteen Gods Geest? Omdat zij voor Hem open stonden! Zij stonden niet onder de Wet van: *“Je moet eerst zus of zo doen.”* Neen, zij blikten slechts op de grote genade van Jezus. Zij waren zich bewust van Zijn wil en genade. Zij geloofden en ontvingen! Wij mogen de doop met Gods Geest eveneens ontvángen omdat wij gelóven. Gal. 3:2,5 – *“Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs? ..... Die u dan den Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?”*

Gods Geest komt als Hij geloof ziet. Dit is de goddelijke Waarheid! De discipelen in de opperkamer waren eendrachtelijk bijeen. Onderlinge onenigheden waren uit de weg geruimd. Dat is geweldig! Maar als tot een wet wordt: *“Indien wij dit of dat doen, dán pás worden wij gedoopt met Gods Geest”*, hebben wij het mis. Want het navolgen van de Wet heeft niets met geloof te maken. Gal. 3:12 – *“Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.”*

De Geestesdoop is een belangrijke schakel in Gods raadsplan. Uit enkele schriftplaatsen blijkt dat de doop met de Heilige Geest, tot uiting komend in het spreken in tongen, grote zegeningen meebrengt. Onder andere:

Wie in tongen spreekt, ontvangt nieuw, sprankelend leven. Lees zelf Hand. 2:1ev. Joh. 7:37-39 – *“En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien. (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven; want de Heilige Geest was nog niet, overmits Jezus nog niet verheerlijkt was.)”*

Wie in tongen spreekt, sticht zichzelf. 1 Cor. 14:4a – *“Die een vreemde taal spreekt, die sticht zichzelf; ....”*. Stichten hier is het Griekse *“oikodo’meo”*, dat *“opbouwen, oprichten, stichten, herstellen”* betekent. Dus door het spreken in tongen bouwt en herstelt de Geest.

Wie in tongen spreekt, bidt naar Gods wil. Rom. 8:26 – *“En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtigen.”* Dit bidden is dus niet perse op jezelf gericht, maar wellicht speciaal voor een ziel, die het net hard nodig heeft. Of wellicht wordt nu Gods Naam uitermate groot gemaakt in het gebed. Ook wanneer men door eigen zwakte of ellendige nood niet specifiek weet te bidden, is Hij een grote Hulp. Dan neemt de Geest de diepe nood van ons over en bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtigen. Ps. 51:19 zegt ons dan ook, dat God een verslagen geest en verbroken hart niet veracht.

Door de tongentaal geeft God ons innerlijke rust. Jes. 28:11-12 – *“Daarom zal Hij door belachelijke lippen, en door een andere tong tot dit volk spreken; Tot dewelken Hij gezegd heeft: Dit is de rust, geeft den moeden rust, en dit is de verkwikking; doch zij hebben niet willen horen.”* Matt. 11:28 – *“Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven.”*

Dit zijn zulke fijne, onontbeerlijke zegeningen, dat iedere christen zich naar de Geestesdoop zou moeten uitstrekken. En geen enkele reeds met de Geest vervulde christen hoeft in feite lauw te worden. De Geestesdoop is een belangrijke schakel in Gods raadsplan voor elke christen. Omdat Hij zo intens verlangt, dat het ons goed gaat en dat wij vruchtbaar zijn.

Veel christenen weten, dat de Heilige Geest werd uitgestort op het eerste Pinksterfeest na Jezus' Opstanding. Het Pinksterfeest werd 50 dagen na het Paschafeest gevierd, vandaar de naam Pinksteren, afgeleid van het Griekse *“pentekosté”*, d.w.z. de 50e. Het Joodse Pinksterfeest had vele namen. Een in onze context relevante naam was Feest van de Vijftigste dag. Elke Israëliet moest persoonlijk en nauwgezet na het Paschafeest de dagen tot Pinksteren tellen, de zgn. *“omer-telling”* (Lev. 23:16). En wanneer weten we of vandaag de 50^e dag is? Toch alleen als wij de voorgaande dagen trouw hebben geteld? En met deze betekenis, Pinksteren betekent 50, wil ik verder gaan. We gaan allereerst ontdekken, dat 50 volledige vrijmaking betekent: *‘Vrij als een vis in het water’*. Vervolgens gaan we zien, dat Gods plan inhoudt, dat elke ziel wordt gered én bevrijd én gedoopt met de Heilige Geest.

In Lev. 25 lezen we over het zogenaamde jubeljaar. In Israël werden de jaren op bijzondere wijze geteld. Ze werden steeds verdeeld in groepen van 50 jaren. Na elke 49 jaren, d.w.z. na

zeven perioden van zeven jaarweken (7x7), brak dan het 50e jaar aan. Dit 50e jaar werd het jubeljaar genoemd. In dat jaar werden alle slaven in vrijheid gesteld. Ze mochten naar huis terugkeren. Ook vond volledige kwijtschelding van schulden plaats. En de akkers en landerijen moesten een jaar braak blijven liggen om te rusten. Lev. 25:10-13 – *“En gij zult dat vijftigste jaar heiligen, en vrijheid uitroepen in het land, voor al zijn inwoners; het zal u een jubeljaar zijn; en gij zult wederkeren een ieder tot zijn bezittingen, en zult wederkeren een ieder tot zijn geslacht. Dit jubeljaar zal u het vijftigste jaar zijn; gij zult niet zaaien, noch inoogsten wat van zelf daarin zal gewassen zijn, noch ook de druiven der afzonderingen in hetzelfde afsnijden. Want dat is het jubeljaar; het zal u heilig zijn; gij zult uit het veld de inkomst daarvan eten. Op dat jubeljaar zult gij ieder wederkeren tot zijn bezitting.”* Ieder mocht ‘wederkeren’, d.w.z. ‘terugkeren’, in Hebreeuws het werkwoord “sjoev” (שוב). Dit woord geeft inzicht in diepe betekenissen. Want het woord voor ‘bekering’ is “te-sjoevah” (תשובה) en het woord voor ‘rust’ en ‘kalmte’ is “sjoevah” (שובה). Woorden met dezelfde stam! De relevantie met de betekenis van Pinksteren en de zegeningen door de doop met de Heilige Geest is meteen duidelijk. We mogen ons bekeren en dan vrij naar onze hemelse Vader terugkeren. Hij zal ons diepe, innerlijke rust en vrede geven. En wij mogen onze oorspronkelijke (geestelijke) eigendommen weer in bezit nemen. Hallelujah!

En dan nog het Hebreeuwse woord voor “jubeljaar”. Dit woord is “jovel” (יבל) en betekent “ramshoorn, trompet”. Maar de stam “javal” (יבל) betekent “thuisbrengen”. Pinksteren, het getal 50, de doop met de Heilige Geest brengt ons in vrijheid thuis. Dus in Vaders Huis!

Ik wil naar een ander beeld van het getal 50. Ik wil met u lezen over Jozua, de zoon van Nun. Joz. 1:1-3 – *“Het geschiedde nu, na den dood van Mozes, den knecht des HEEREN, dat de HEERE tot Jozua, den zoon van Nun, den dienaar van Mozes, sprak, zeggende: Mijn knecht Mozes is gestorven; zo maak u nu op, trek over deze Jordaan, gij en al dit volk, tot het land, dat Ik hun, den kinderen Israëls, geve. Alle plaats, waarop ulieder voetzool treden zal, heb Ik u gegeven, gelijk als Ik tot Mozes gesproken heb.”*

Jozua is een typebeeld van Jezus. Zijn Hebreeuwse naam “Jehosjoea” (יהושוע) betekent “God redt”. Dus precies dezelfde betekenis als de Naam van Jezus, “Jesjoea” (ישוע). Jozua kreeg opdracht om het volk van Israël dwars door het water van de rivier de Jordaan in het Beloofde Land Kanaän te voeren. Naar hun eigen land van vrijheid!

Water heeft ook de betekenis van ‘dood’. Zo trok Israël onder leiding van Mozes veilig door de Rode Zee, waarbij de legers van Faraö echter de dood vonden. En als wij de waterdoop ondergaan, dan worden wij met Christus begraven door de doop in de dood (Rom. 6:3-4), waarbij de macht van satan op ons leven verbroken wordt. En nu trok Israël onder leiding van Jozua door het water van de Jordaan, dus dóór de dood, in een vrij land bevrijd van de vroegere onderdrukkers.

Weet u dat in de boeken van Mozes liefst 18x geschreven staat, dat Jozua de zoon van Nun is? Nun staat voor de Hebreeuwse letter “noen” (נ). De getalswaarde is 50. Jozua was ‘de zoon van 50, van vrijheid’. Ik denk dat de Geest sterk wil benadrukken, dat Jezus op aarde kwam om ons in een land van vrijheid te brengen. We mogen elke plek waar we onze voeten zetten in bezit nemen. Door de Heilige Geest. En Jezus is de Doper met de Geest (Hand. 2:33). Hallelujah!

Maar de letter “noen” (נ) staat naast 50 (vrijheid) ook voor “vis”. Heeft u zich wel eens afgevraagd, waarom Jezus in eerste instantie vissers zocht om tot Zijn discipelen te maken? Wellicht toch omdat juist mensen met het beroep van visser Jezus’ uitspraak “Ik zal jullie vissers van mensen maken” beter begrijpen (Matth. 4:19)? Het is buiten kijf, dat in de bijbel een vis typebeeld is van een mens. Jezus wil dat we mensen als vissen vangen. Maar terwijl echte vissen worden gevangen om te worden gegeten, is het Jezus’ bedoeling dat die menselijke ‘vissen’ geestelijk gaan zwemmen in fris, helder, schoon water. Hij wil niet dat ze naar adem happend blijven spartelen op het droge, in een dorre omgeving. Hij wil dat ze vanuit dat eerdere vieze, troebele water vol dodelijke gevaren voortaan in helder gezond-

makend water van vrijheid, veiligheid en verkwikking gaan zwemmen. Een water waarlangs alle bomen tot leven komen en vruchten voortbrengen. Dát is wat doop en vervulling met de Heilige Geest zal uitwerken in onze levens. Dát is Gods plan voor ieder! Leest u Ps. 1:3.

Ezech. 47:1-12 – “Daarna bracht hij (hijms, dit is Jezus, de man met het meetsnoer – Ezech. 40:3) mij weder tot de deur van het huis, en ziet, er vloten wateren uit, van onder den dorpel des huizes naar het oosten; want het voorste deel van het huis was in het oosten, en de wateren daalden af van onderen, uit de rechterzijde des huizes, van het zuiden des altaars. En hij bracht mij uit door den weg van de noorderpoort, en voerde mij om door den weg van buiten, tot de buitenpoort, den weg, die naar het oosten ziet; en ziet, de wateren sprongen uit de rechterzijde. Als nu die man naar het oosten uitging, zo was er een meetsnoer in zijn hand; en hij mat duizend ellen, en deed mij door de wateren doorgaan, en de wateren raakten tot aan de enkelen. Toen mat hij nog duizend ellen, en deed mij door de wateren doorgaan, en de wateren raakten tot aan de knieën; en hij mat nog duizend, en deed mij doorgaan, en de wateren raakten tot aan de lenden. Voorts mat hij nog duizend, en het was een beek, waar ik niet kon doorgaan; want de wateren waren hoge wateren, waar men door zwemmen moest, een beek, waar men niet kon doorgaan. En hij zeide tot mij: Hebt gij het gezien, mensenkind? Toen voerde hij mij, en bracht mij weder tot aan den oever der beek. Als ik wederkeerde, ziet, zo was er aan den oever der beek zeer veel geboomte, van deze en van gene zijde. Toen zeide hij tot mij: Deze wateren vlieten uit naar het voorste Galiléa, en dalen af in het vlakke veld; daarna komen zij in de zee; in de zee uitgebracht zijnde, zo worden de wateren gezond. Ja, het zal geschieden, dat alle levende ziel, die er wemelt, overal, waarhenen een der twee beken zal komen, leven zal, en daar zal zeer veel vis zijn, omdat deze wateren daarhenen zullen gekomen zijn, en zij zullen gezond worden, en het zal leven, alles, waarhenen deze beek zal komen. Ook zal het geschieden, dat er vissers aan dezelve zullen staan, van En-gedi aan tot En-eglaim toe; daar zullen plaatsen zijn tot uitspreiding der netten; haar vis zal naar zijn aard wezen als de vis van de grote zee, zeer menigvuldig. Doch haar modderige plaatsen en haar moerassen zullen niet gezond worden, zij zijn tot zout overgegeven. Aan de beek nu, aan haar oever, zal van deze en van gene zijde opgaan allerlei spijsgeboomte, welks blad niet zal afvallen, noch de vrucht daarvan vergaan; in zijn maanden zal het nieuwe vruchten voortbrengen; want zijn wateren vlieten uit het heiligdom; en zijn vrucht zal zijn tot spijs, en zijn blad tot heling.”

Geliefde broeders en zusters, dit is hoe Jezus mensen die Hij heeft gered wil zegenen. Hij wil dat zij waarachtig vrij en gezond zijn, vruchtbaar tot eer van Zijn en onze hemelse Vader. Blijf niet bij het drinken van een glas koel water, blijf niet bij pootje baden. Daarom strek u uit naar de doop en vervulling met de Heilige Geest. Wordt overvloeiend van de Geest. Ga in de Geest zwemmen. Kom onder de predikingen des geloofs, predikingen die uw geloof in Jezus opbouwen en versterken (Gal. 3:2,5). Breng uw leegte m.b.t. allerlei problemen, dorheid, gezondheid, etc. bij Jezus. Zie hoe geweldig Hij is. Zie op Zijn volheid van liefde en genade. Hij zal u niet beschamen, zoals Hij velen in Israël niet beschaamde. Breng uw ongeloof bij Hem en Hij zal u vast geloof schenken.

De blinde Bartiméüs had nooit Jezus gezien, maar had gehoord dat Hij de Messias was en mensen genas. Bartiméüs aanschouwde Jezus' mededogen met zijn geestelijke ogen, kreeg geloof en werd ziende. De bloedvloeiende vrouw kwam in geloof, terwijl zij dat o.g.v. de Wet niet mocht. Zij had Jezus' genade en liefde aanschouwd en genas. De Kanaänitische vrouw had geen enkel recht op genezing van haar dochter, maar had van Jezus' liefde en genade gehoord en liet zich niet afschepen. Daardoor ontving zij geloof. Zij vertrouwde op Jezus' liefde en genade en haar dochter genas. Ook u mag vandaag nog het wonder ontvangen. Welk wonder u ook verlangt. Als u ziet op Zijn genade en gelooft.

Moge dit jaar voor u en mij een jubeljaar zijn en Hij ons overvloedig zegenen. Amen.